

ТРАЖИДЕЦЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ОКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтна“—Марангоровъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдаденъ брой 1.50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣжливни, големи и именини дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 1.50 лв. на □ с. м. Сжебнитѣ пристава плащатъ по 0.50 лева на дуна.
Търговски — по споразумѣние.
За хронически—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ракописи не се връщатъ.

ПРОДАВА СЕ къща въ 1 отдѣлъ на ул. „Драгоманска“ отъ 4 стани граници: Таско Гиговъ, Христо Стойновъ, Ат. Гюевъ, полъ Марко и Майоръ Поповъ.
Щако и празно мѣсто отъ 2800 кв. м. въ фабричния кварталъ при новата гара, на шосе, удобно за къща, дюкянъ или нѣкой индустриално предприятие.
—3
Споразумение: Ст. Бъчвароръ—обуцаръ срещу аптека „Звезда“.

Хамбари подъ наемъ!
Даватъ се подъ наемъ хамбаритѣ на Панаяотъ Трифоновъ, Гара Керемелия, щако и пристройки отъ тѣхъ, състоящи се отъ обори и нѣколко стани, които може да се приспособатъ — хамбаритъ за складъ на храни, тютюни и др., а пристройкитъ—за работилница, бойджийница и др.
—3
Споразумение: при магазина на Братя Гюевни. Ямболъ.

Владѣе Счетоводство (Американско — Английско)
Младъ интелигентенъ момъкъ, желеа да завеждъ търговски книги по 1—2 ч. на день.
За приключване на балансъ е винаги готовъ.
—5
Справка Редакцията.

ЯМБОЛСКА ПОПУЛАРНА БАНКА.
ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1155.
На 24 октомврий т. год., въ 9 часа въ библиотеката на банката, ще се произведе тържъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ, за 3 години, отъ 1 януарий 1926 год., до 31 декемврий 1928 год., банковитѣ дюкяни подъ № № 1, 2, 3 и 4.
Поемнитѣ условия се намиратъ въ банката и на разположение на всѣки желающаго.
Гр. Ямболъ, 10 септемврий 1925 год.

Банката.
Кантора Чолаковъ продава фабрична вървь отъ Д-во „КАЛЦИТЪ“ въ всѣкваи количества.
На вагонъ специални условия. —3

ЖИВНИ МАШИНИ „ГРИТЦЕРЪ“
отъ всички видове и за отлична БРОДЕРИЯ.
ЖИВНИ МАШИНИ
всички размѣри и номера

въ складъ и съ бесплатно ОБУЧЕНИЕ
Части за горезвбренитѣ винаги въ депозитъ.
Цени подъ конкуренцията.
ПРИ АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ—ЯМБОЛЪ
срещу хотелъ „Стара Америка“ № 18.

ПРОДАВАМЪ една бжчва съ вѣстивостъ 2,500 литри; здрава, чиста, годна за напий; съ естѣно източено отъ нея презъ месецъ апрѣлъ тѣзи година.
Може да послужни и за калдузъ.
Съ почитъ: Ив Поповъ—срещу кинематографа.
Платете си абонамента!

Михалъ Ивановъ Строителната политика въ града ни.

Пригагане уличната регулация.
Оценкиитѣ, по които днесъ общината изплаща обсебенитѣ отъ нея частни имоти, по случай уличната регулация, сж отъ 1896 год. Тѣ се движатъ отъ 0.20—1 левъ на кв. м. (мизерия), а за градитѣ — тия цени се изчерпватъ само съ по нѣколко стотин лева. Така че, на какво казано, асички отчуждавания, които се налагатъ на общината споредъ плана, за цѣния градъ, възлизатъ на около 50—60 хиляди лева, или една сума, съ която въ дешно време не може да се купи единъ яхъръ, а камо ли да се обезщетятъ стотици ямболски граждани, чийто имоти се разхищатъ за благоустройството на града.

По вината, било на общински съветъ отъ миналото (до войнитѣ), било по други причини, тия цени сж били извърдени една въ 1910 год. (14 години по-късно!), а отъ 1910 год. до 17 IX 1912 година пакъ нищо не е било на правено, следъ която дата настѣпва периода на войнитѣ, всички турпи капаки на който мероприятия. И изведнажъ, следъ единъ промеждутѣкъ отъ 1/4 стоаѣтия, презъ който станаха такива съществени промѣни въ живота, че изразени въ цифри, сж въ състояние да стрѣснатъ най-оптимистичния умъ — общината, при днешния си съставъ, измѣня отъ своя архивъ допотопнитѣ оценки по реализирането на уличната регулация и се залови да стоварва кривитѣ сопн отъ миналото върху гърба на стотина-ишестъ ямболски граждани. Въ резултатъ, въ името

на нѣкакво благоустройство, се получи една такава аномалия, която отрецъ всѣкаквъ принципъ на човѣщина, като се подигра съ частната собственостъ, съветена ужъ отъ основния законъ на страната ни.
Когато става дума за благоустройството на единъ градъ, разбира се отъ цѣль съветъ, че туй благоустрояване ще трѣбва да легне върху гърба на всички граждани и то равномерно, като се иматъ предъвидъ материалнитѣ сили на последнитѣ. Това разпредѣление се изразява съ специални облагания отъ страна на общината, като въ бюджета се предвиджатъ пари за цѣлта. Но въ никой случай, въ никоя страна, въ никой градъ на земното кълбо, мероприятата отъ общъ характеръ които ще поазватъ всички граждани на населеното мѣсто, не бива да се градятъ на палещитѣ на нѣколцина души. Ето защо, въ конкретния случай съ щация градъ, общината преди да започне уличнитѣ и отчуждава частната собственостъ, трѣбва да си набави средствата. Разбира се, че при днешнитѣ цени, сумата се бжде грамидна, която споредъ мнението на нѣкои, значело: никогда да не се благоустроямъ. Добре. Но щомъ за общината високитѣ плащания не сж по силитѣ и щомъ тѣ сж въ състояние да компроматиратъ можице да деринизирането на града ни съ десяти години, питами: какъ може да се понесе отъ частния собственникъ отнемането на частната му собственостъ, срещу една цена, която граничи съ абсурдното. Най-сетне въ що сж виновни стотината граждани, чийто имоти се отнематъ на безценна, (при днешнитѣ цени) само заради туй, че отъ 1896 г. до 1912 г. не се намѣриха хора, които да приложатъ уличната регулация при условия 100 плати по благоприятни отъ днешнитѣ? Финансовата кризиса следъ войнитѣ, когато страна хроническа болѣзъ както за държавата, тъй и за общинитѣ, засегна до основнитѣ и дребниа собственитѣ. Ето защо, когато се мѣри съ единъ архивъ държавната или общинска каса, би трѣбвало съ сж щация архивъ или общинска каса, би трѣбвало на гражданина. Дългогодишнитѣ спестявания на нѣкого изразени въ една кжщурка, която той струпалъ за да може на старини да послони главата си, никой нѣма право да му я отнема **каспальдъ**, па ако щете съ най-благородна щача. Нищо не извинява общината въ случая, че тия за нѣкакво „обществено благо“ отнема имота на този или онзи, безъ да го обезщети съ сума равна поне на 50% отъ коствуемата. Езуското правило, което ржководи общинитѣ ни и заветъ, я имонно: **„цѣльта оправдава средствата“**, при дадения случай, на български, значи: **„сто колни на нуждъ грѣзъ сж малко“**. Законодателя схващайки на времето всички положения при които би могълъ да изпадне частния собственникъ и предвиджайки опасноститѣ, на които би се изложила частната собственостъ отъ посестателства на тази или онази общинска властъ се е постаралъ изчерпателно да регулира тия отнoшения въ закона за благоустройството. Този законъ е известенъ на общинаритѣ и нѣкои отъ

Т. Брънчевъ. ИЗЪ АЛПИТЪ.

— ПЖТОСИ — 3
Нависане въ коридоритѣ на градината замлъ. Длхавата романтичностъ ни облеба и ние вшадиме презвитѣ ронии да се мѣрваме съ швейцарскитѣ галерии. Ето и обрасла съ мъзъ, изграденъ въ стѣната гърба на горния маладетъ, която нѣкога е живилъ туй. Отъ него все още има старинното въ дачице.
Прави авчелачице, че до като старитѣ сж, сонии върхорѣ, строили сж жилищната гора по рлтоветъ, нивитѣ свршененици търпѣли разлитѣ полета и се установявали тамъ. А горѣ споредъ мнотоянота сж живили и боютекъ. Като че ли днешнитѣ сж галерии да бждатъ по близо до тѣхъ, да имъ съжизнелстватъ. И не е ли туризма — синтезъ между човѣка и природата — който човѣкъ прѣобичащитѣ върхорѣ, откъде бога въ човѣка, който запирѣлъ би далъ миръ и хармония въ света?
По жалста ажгауиенца налову, силваме безъ помощта на жибри-

тия тренъ. Въ града не срешаме никои друго съеме раници, чийто притежатели гледатъ съ сж щация погледъа погледъ като насъ. Голитѣ колена даватъ съсьеме друга обстановка — като че ли тукъ е царството на туриститѣ! И панствина Салибургъ и Инсбургъ сж два центри въ Америка, галато туристичка сж мястото за съжизнѣта си. Ние срешаме потланици, немци, американци и какии не още, които турстватъ и нате да носетъ ржкитѣ по своята красота градовъ сушенъ въ панитѣ на Алпитѣ. И въ тая странъ живятъ десетъ българи допозвала многообразно. Следъ малка почивка въ градския паркъ, съ електриче

